

NACIONALINIS SUSIVIENIJIMAS SUSIGRAŽINKIME VALSTYBĘ!

Politinės partijos Nacionalinis susivienijimas informacinis leidinys Nr. 2 (11), 2024 m. liepa. www.susivienijimas.lt

Sudaužyta Kazio Škirpos atminimo lenta Kas Lietuvoje vykdo istorinį teisingumą?

1941 metų Birželio sukilimas – išskirtinis ir didvyriškas Lietuvos istorijos įvykis. Šiais metais paminėtas kitaip. Nacionalinio susivienijimo iniciatyva birželio 21 d. ant Lietuvos apeliacinio teismo pastato sienos, trejus metus nesulaukus leidimo, apsispręsta pakabinti atminimo lentą Plk. Kaziu Škirpai. Atminimo lenta pasidžiaugta neilgai. Birželio sukilimo dieną ji vandališkai sudaužyta, o prieš taikius jos gynėjus panaudota brutali jėga. Nacionalinis susivienijimas taria: lenta bus atstatyta, ir kviečia piliečius į palaikymo akciją.

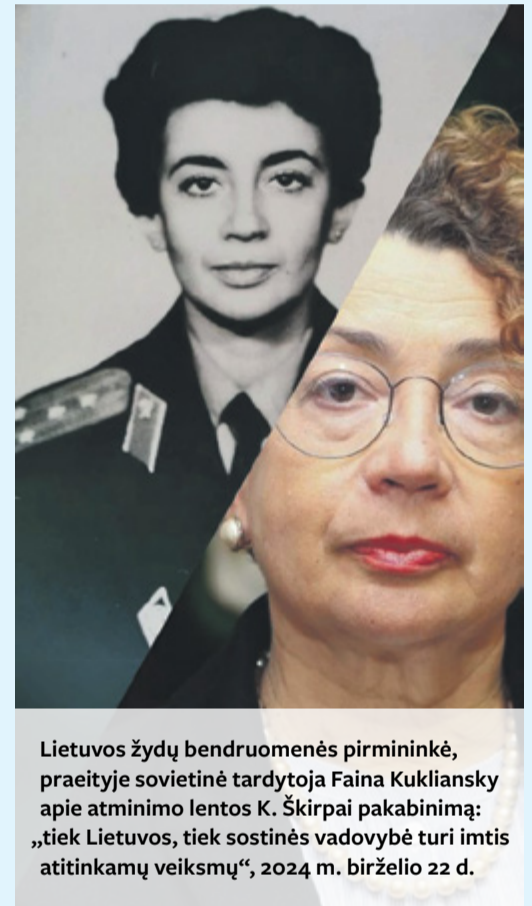
„Žvakelių akcija“ Dainų šventės dieną,
2024 m. liepos 6 d.

Atminimo lentos plk. Kaziu Škirpai atidengimo iniciatoriai
ir rėmėjai, 2024 m. birželio 22 d. (Jono Česnavičiaus nuotr.)

Brutali prievarta Birželio sukilimo dieną, 2024 m. birželio 23 d.

Lietuvos žydų bendruomenės pirmininkė,
praeityje sovietinė tardytoja Faina Kukliansky
apie atminimo lentos K. Škirpai pakabinimą:
„Tiek Lietuvos, tiek sostinės vadovybė turi imtis
atitinkamų veiksmų“, 2024 m. birželio 22 d.

ĮVEIKTI VERGĄ SAVYJE

KELI PASTEBĖJIMAI APLANKIUS BENDRAŽYGIUS „ŽVAKELIŲ AKCIJOJE“

Kaip viskas matyta ir kyla iš giliausių atminties kertelių! Du studentai su žvakelėmis prie Jono Basanavičiaus kapo. Vėlyvas ir tamsus Vėlinių vakaras, kai kapinėse nė gyvos dvasios. Oi ne! Iš tamsos išnyra keli ir rūščiai paklausia, ką su bičiuliu čia veikiame. Rusiškai. Atsakome, kad norime uždegti žvakeles. „U nievo i tak mnogo“ (prie jo ir taip daug), atrėžia mentas, bet su rūgščia fizionomija leidžia uždegti ir netrukdo nueiti savo keliais. Tokios pačios ledinės mentų fizionomijos Sąjūdžio laikais po bananų baltaus. Didvyriška kova su žvakelėmis. Vis gauda ir gauda tuos nešančius. Belsmas į duris, pro langą pastebėjus raudono vyno butelaitį ant stalo. „Tai ką švenčiat?“ Dokumentų patikra! Kokia nesėkmė – vienas bičiulis gimęs vasario 16-ąją. Nieko nepešę ir pikti gūrina lauk...

Ir štai – po trijų dešimtmečių vėl tas pats. Jie niekur neišėjo. Tik laukė savo valandos ir progos. Ta pati antilietuviška dvasia ir ta pati neapykanta Laisvės kovoms bei pastangos ištrinti jų atmintį. Tik mentai ir „šiuokšlių rinkėjai“ siunčiami, ne paliepus Vilniaus miesto vykdomojo komiteto pirmininkui komunistui, bet Vilniaus savivaldybės merui konservatoriui. Idėjinis grumtynių su žvakelėmis turinys ir praktiniai tikslai nepasikeitė nė per nago juodymą.

Vyksta ne tik policijos ir Grindos darbuotojų reidai. Lentos vietoje pričiupta bendražygė sulaukė skambučio iš policijos ir buvo įspėta. Kadaise tai va-

dinosi prevenciniu darbu. Komentuodamas šią savi-valę, kitas bendražygis taikliai rašo: „Vilniaus valdžia žmonių reakcijos nebijo. Lietuvis vergas yra gana kantrus. Neišdrįs. Bijos. Todėl daro tai dieną, visiems matant. „Vis tiek jūs neišdrįsite“ – sako jie mums į akis. – „Bijosite prarasti „dienos davinį“. Iš tiesų: toks įžūlumas dienos metu net anais laikais buvo retas.

Pakabinti lentą buvo prasminga vien tam, kad pagaliau būtų stota atviro ir sąžiningon akistaton su seniai pribrendusiu klausimu: kaip elgtis tokios savivalės akivaizdoje? Ką daryti, kaip niekada aiškiai pamačius, kad grįžtama į LSSR laikus, arba, jei atskaitos tašku rinktumėmės šiandieną, gyvename kaip kokios Baltarusijos ar Rusijos policinio režimo sąlygomis?

Turbūt jokio kito pasirinkimo, išskyrus atkakliai ir kantriai eiti į smurto prieš taikius žmones ir kultūrinio vandalizmo vietą, tiesiog nebėra. Net ir kantriojo lietuviško vergo kantrybė kada nors turi išsekti. Tiesiog reikia parodyti, o ir patiems sau priminti, kad lietuviai kovojo ne tik už laisvę vedžioti šunelius smėlio pliažu paverstoje Lukiškių aikštėje. Ar tikrai nesama didesnės ir kilnesnės laisvės negu ta, kurią mums nori įpiršti istorinės atminties trynėjai ir reidų prie K. Škirpos atminimo lentos vietos rengėjai?

Kai kas gali pagalvoti ir paklausti: „Na ir ką pakeis tos žvakelės ir gėlės?“ Kas žino, kas žino... Juk

argi nėra buvę taip, kad toli gražu ne visada laisvė būdavo iškvojama ginklu ir mūšiuose liejant kraujo upes. Visų laikų represiniai režimai labiausiai bijodavo ne sukilėlių ginklo jėgos. Jie labiausiai bijodavo tylaus kasdienio pilietinio nepaklusnumo. Beginklio ir taikaus, kai piliečiai viešumoje rodo įvairiausias, nuo konkrečių aplinkybių priklausančias protesto ir nesutikimo su valdžios sprendimais ir prievarta apraiškas. Nuo damų gedulingų drabužių 1863 m. sukilimo metu iki gėlių ir žvakelių dėjimo. Sąjūdis išjudino sistemą dėl vienintelės priežasties, kurią *post factum* pripažino ir KGB vadai: neįprastai daug besišnibždėjusių virtuvėse lietuvių paprasčiausiai išlindo – tyčia vartoju šį žodį – iš namų ir vien todėl tapo nevaldomi ir nesuvaldomi. Ir tai reikė sistemos griūtį.

Kaip būtų gerai, jeigu ir šių dienų lietuvis pagaliau suprastų, kad jis gali tapti laisvės kovotoju paprasčiausiu būdu – išsiruošęs į kavinukę pasėdėti su draugais, pakeliui į ją ar grįždamas namo, trumpam galėtų ir turėtų užsukti į lentos kabojimo vietą ir padėti žvakelę ar gėlelę. Kiek nedaug reikia, norint įveikti vergą savyje, ir kaip be galo sunku tai padaryti. Bet gal verta išdrįsti ir pamėginti?

Prof. Vytautas Radžvilas, Nacionalinio susivienijimo pirmininkas, 2024 m. birželio 28 d.

Einame į žmones ir kalbamės

Nacionalinio susivienijimo žygis per Lietuvą tęsiasi. Bendražygių liudijimai ir nuotraukos iš susitikimų su žmonėmis ir miestų švenčių

Agitacija už NS Kaune, 2024 m. balandžio 23 d.

Netikėtas dėstytojo ir buvusios studentės susitikimas, Gargždai, 2024 m. birželio 1 d.

NS Kretingos šventėje, 2024 m. gegužės 11 d.

Kelionių metu vyksta širdžių meilės kaita, vienas kito pasaulių pažinimas, dalijimasis įvairiomis patirtimis. Bendrystė važiuojant, „ariant“, valgant – tai lobis!

Auksė Valantinienė

NS viešas išėjimas į žmones yra dvigubai svarbus ir prasmingas. Tai tiesus kalbėjimas ir tiesos skleidimas, kad Lietuva išliktų, bei drąsus autentiškas mūsų pačių, o ne samdytų skrajučių nešiotojų, pasiryžimas susitikti mieląjį tautietį, kaip sakoma, akis į akį. O jis – tautietis – kaip žinome, yra visoks. Kartais džiuginantis, o kai kada ne pats maloniausias. Kad būtų daugiau pirmųjų, daugiau patikėjusių, reikia, kad ir mūsų būtų daugiau.

Kęstutis Dubnikas

NS palaikančių žmonių veidai kitokie: jie pilni gyvybės ir spindinčiom akim. Daug kas prašė laikraščio patys, linkėjo nesustoti. Vienas žmogus, paskaitęs antraštę, pajuokavo, kad Lietuvoje yra ir gali būti tik vienas Profesorius.

Neringa Paškevičienė

Tikrai viltingai nuteikianti diena. Nesitikėjau, kad atokiuose kaimuose, iki kurių reikia važiuoti daug kilometrų žvyrkeliu, ir net vienkiemiuose, seneliai taip palankiai reaguos į mūsų žinutę. Porą kartų duodamas laikraštį atsitiktinių moterų paklausiau, ar mus žino. Atsakė: „Tai aišku“. Bet tai buvo didesnėse gyvenvietėse, mažuose kaimuose mes – naujiena.

Marius Parčiaskas

Nacionalinis susivienijimas Kovo 11-osios eitynėse, Vilnius, 2024 m. kovo 11 d

Nacionalinio susivienijimo veidai

Tęsiame pažintį su aktyviausiais Nacionalinio susivienijimo nariais, klausdami apie jų kelią į NS ir motyvaciją veikti.

Šį sykį pakalbinome Eriką Černauską ir Neringą Paškevičienę.

Erikas Černauskas, mokytojas, NS valdybos narys

Kas paskatino domėtis politika ir įsitraukti į NS veiklą?

Politika paliečia visus, net jei žmogus joje nedalyvauja. Buvau partijos steigėjas 2020 m., nes pritariau jos idėjoms, o

spręsti problemas galima sėkmingai tik kartu su bendraminčiais.

NS aukojate daug asmeninio laiko ir energijos. Kas Jus skatina aktyviai veikti?

Nors daugelis žmonių nemato, bet Lietuvos valstybei kyla grėsmė. Todėl einu ir dirbu. Darau tai nuoširdžiai, net jei kažkur galiu ir klysti.

Aktyviai dalyvaujate Nacionalinio susivienijimo žygyje per Lietuvą „Susigrąžinkime valstybę!“ Kokias žmonių nuotaikas patyrėte? Ar jiems suprantamos NS idėjos?

Rajonuose informacijos apie NS labai trūksta. Juk LRT ir kita žiniasklaida vienpusiška. Tai reikia, kad išgirstų mūsų idėjas ir mus pamatytų. Tada galima kalbėti apie supratimą. Susitikimuose diskutuojame ir pasiginčijame. Ypač, kai žmonės mato problemas, bet negali suprasti, iš kur jos kyla.

Neringa Paškevičienė, mokytoja, NS valdybos narė

Kodėl apsisprendėte dėtis prie NS?

Pradėjus atidžiau domėtis, kas vyksta Lietuvos politiniame gyvenime, natūraliai į akiratį pateko įvairesni informacijos šaltiniai. Pro akis neprasprūdo vieša akcija „Generolo Vėtros atminimo lentos atstatymas“. Džiaugiausi, kad Lietuvoje dar yra laisvų žmonių. Klausydama jų pasisakymų, skaitydama naujie-

nas, supratau, kad mūsų požiūris į žmogų, į šeimą ir valstybę sutampa. Todėl apsispręsti stoti į NS buvo nesunku.

Suvažiavime esate išrinkta NS valdybos nare. Ką Jums reiškia narystė svarbiame partijos valdymo organe?

Kadangi NS yra sąjūdinio tipo ir dvasios partija, kiekvienas joje esame svarbus dėl bendro tikslo – Lietuvos valstybės išlikimo. Jaučiu didelę pagarbą kiekvienam partiečiui ir atsakomybę, kad NS tikslai pasiektų žmones ir būtų įgyvendinami.

Kokias išskirtumėte veiklas, didinančias NS sėkmę?

Manau, praėjusią vasarą pradėtas žygis „Susigrąžinkime valstybę!“. Niekas neatstos gyvo bendravimo su žmonėmis ir žinios apie padėtį Lietuvoje skleidimo, žiūrint į akis, prasmės ir svarbos.

Dr. Vytautas Sinica. Lietuvybę persekioja, vatnikus išteisina

Prieš anglų kalbos mokytoją, Nacionalinio susivienijimo valdybos narę Aliną Laučienę Vilniaus apygardos prokuroras Šarūnas Šimonis visais būdais vysto ikiteisminį tyrimą dėl neva tautinės neapykantos kurstymo straipsnyje „Lietuvi, tavo šalis pavojuje!“ apie kitataučių požiūrį į lietuvių kalbą.

Aštrus straipsnis, bet tema šiuo metu viena jautriausių ir aktualiausių, o šalyje vykstantys procesai patriotiškam žmogui natūraliai kelia panašią reakciją kaip Alinos tekste. Prokuroras savo tęsiamu tyrimu faktiškai siunčia žinią, kad tokios nepagarbą Lietuvai smerkiančios kalbos ir straipsniai bus baudžiami. Jis tą daro, nors poreikio ikiteisminiam tyrimui pradėti nematė nei policija, nei ekspertinės institucijos.

Tas persekiojimas jau pusmetį tęsiasi ir iki šiol nebuvo nutrauktas. Dar įdomiau. Pavasarį nuskambėjo žinia, kad Šalčininkų gyventojo Genadijaus Rogač įrašas internete niekinantis Lietuvos valstybę nieko nepažeidė ir ikiteisminis tyrimas dėl galimo neapykantos kurstymo nutrauktas. Tiesa, prokuroras kitas. Bet įstatymai tie patys.

Kaip skelbia žiniasklaida, G. Rogač aiškino, kad nekenčia ukrainiečių, kuriuos reikia žudyti, labai laukia rusų kariuomenės atėjimo į Lietuvą, tvirtino, kad iššaudytų visą Seimą, jei kas nors jam duotų automatą „Kalašnikov“, koneveikė Lietuvos kariuomenę, kurioje jis atliko privalomąją tarnybą, pasakojo, kad jo tėvai lenkai, bet jis yra „už rusus“, lietuvius vadino skambiais necenzūriniais žodžiais.

Dar kartą paskaitome anglų kalbos mokytojos Alinos Laučienės tekstą, kuriame piktinamasi kitataučių nepagarba Lietuvai ir lietuvių kalbai, keliamas reikalavimas visiems integruotis arba važiuoti namo, nes atvykti čia buvo laisvas pasirinkimas. Visiems verta paskaityti. Nors praėjo metai, jis prasmingas ir šiandien. Nacionalinei savimonei pažadinti.

Alinos Laučienės teisei gynybai reikalingos lėšos ir galima nesunkiai įžvelgti, kad jos gynyba yra žodžio laisvės principo, o iš tiesų ir dar daugiau – teisės lietuviams Lietuvoje kalbėti ir elgtis kaip šeimininkams – gynyba. Todėl, jeigu yra norinčių palaikyti šią kovą, kviečiame paremti. Lėšas galima pervesti šiais rekvizitais: Lietuvos žmogaus teisių asociacija, juridinio asmens kodas 9192544, a.s. LT 637044060001139296. Paskirtis – Alinai Laučienei remti.

Grįžkime prie mažumų klausimo. Kiek jų turime Lietuvoje? Turime tik TRIS mažumas: totorius, karaimus ir romus. Kodėl mažumos? Jie nebeturi savo tėvynės. Bet jie labai pagarbiai elgiasi Lietuvos atžvilgiu ir nieko iš Lietuvos nereikalauja. Ar tai pastebėjote? Totoriai ir karaimai puikiai kalba lietuviškai. O kai kurios tautinės bendrijos visada kelia riksmą, šantažuoja amžiniais kaltinimais ir nepagrįstais reikalavimais.

Alina Laučienė

**NACIONALINIS
SUSIVIENIJIMAS**

NACIONALINIO SUSIVIENIJIMO VALDYBOS 2024 M. BIRŽELIO 20 D. NUTARIMAS DĖL KAZIO ŠKIRPOS ATMINIMO LENTOS

Nutariame pakabinti atminimo lentą Kaziiui Škirpai ant buvusio Lietuvos kariuomenės karo komendantūros pastato dabartinės Vasario 16-osios gatvės fasado Vilniuje, sprendimą įgyvendinant artimiausiu tam tinkamu metu. Šį veiksma suvokiame kaip pilietinį protestą prieš sistemingai vykdomą Birželio sukilimo ir jo dalyvių atminimo juodinimą bei pastaraisiais metais šalyje ypač sustiprėjusį, Rusijos geopolitinio revanšizmo interesus atitinkantį, sovietinės istoriografijos melagingus teiginius kartojantį Lietuvos laisvės kovų istorijos perrašinėjimą.

NACIONALINIO SUSIVIENIJIMO LIEPOS 1 D. PAREIŠKIMAS PROKURATŪRAI

Liepos 1 d. Nacionalinis susivienijimas kreipėsi į prokuratūrą dėl ikiteisminio tyrimo dėl galimai padarytų nusikaltamų veikų: piktnaudžiavimo, turto sunaikinimo ar sugadinimo, nežymaus sveikatos sutrikdymo ar fizinio skausmo sukėlimo, pagal Baudžiamojo kodekso 228 straipsnio 1 dalį, 187 straipsnio 1 dalį, 140 straipsnio 1 dalį. Išsiaiškinti, kieno žodiniu ar kitokiu įsakymu buvo liepta sunaikinti atminimo lentą pulkininkui Kaziiui Škirpai, o policijos pareigūnams įsakyta taikyti kovinius veiksmus prieš susirinkusius taikius piliečius.

Apie plk. Kazį Škirpą, Birželio sukilimą ir kodėl juodinamas jų atminimas

Kazys Škirpa (1895–1979) – pirmasis Lietuvos kariuomenės savanoris, Steigiamojo Seimo narys, pulkininkas ir diplomatas, vadovavęs Trispalvės iškėlimui 1919-01-01 Gedimino bokšte okupuotame Vilniuje ir organizavęs Birželio sukilimą prieš sovietinę okupaciją 1941 m. birželį.

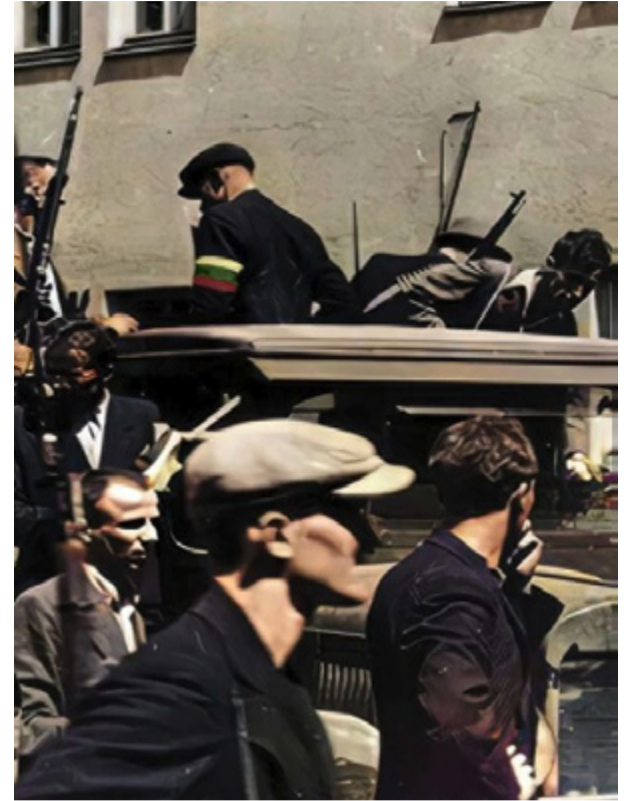
Birželio sukilimas – pirmasis antisovietinės rezistencijos etapas, kai Lietuvių aktyvistų fronto (LAF)

organizuoti sukilėliai išvijo sovietinės kariuomenės ir okupacinių struktūrų pajėgas iš Lietuvos, išlaisvino politinius kalinius, perėmė svarbius pastatus ir ginklus, o artėjančią nacių kariuomenę pasitiko skelbdami Lietuvos nepriklausomybę ir įsteigę Laikinąją vyriausybę.

Kodėl Sukilimas svarbus? Tauta turėjo besąlygišką teisę sukilti ir pareigą parodyti valią ginti nepriklausomybę. Sukilimas prieš visą pasaulį nuplovė Lietuvos gėdą, kai 1940 metais okupacinė kariuomenė buvo įsileista be pasipriešinimo. Sukilėliai kraujo auka įrodė, kad Lietuva okupuota ir į SSRS nestojo laisvu apsisprendimu. Sukilimas garbingai siekė Lietuvos nepriklausomybės, nors jos išsaugoti ir nepavyko – Lietuvą okupavo naciai.

Kuo kaltinamas Sukilimas? Apie Sukilimą teigiama, kad jis tapo Holokausto Lietuvoje priežastimi. Tai netiesa. Holokaustą Lietuvoje sukėlė ją okupavę naciai, o vykdyti padėjo ir įvairių tautybių vietiniai kolaborantai. Tačiau nei Sukilimo vadai, nei jo įsteigta Laikinoji Vyriausybė niekada neskatino žydų žudynių, priešingai, aiškiai ir viešai jas draudė. Holokaustas Lietuvoje įvyko po Sukilimo, tačiau ne dėl jo, o dėl iškart po to sekusios nacistinės okupacijos ir pradėtos vykdyti nacių politikos.

Kodėl trinama Sukilimo atmintis? Jau sovietmečiu buvo mokoma, kad Sukilimo dalyviai, kaip ir vėliau partizanai, buvo „naciai“ ir „banditai“, o ne laisvės kovotojai. SSRS buvo būtina įtikinti, kad laisvės kovų nebuvo, vyko tik nusikaltėlių siautėjimas, su kuriuo pagrįstai kovota. Todėl rezistentai juodinti, o jų atminimas ištrintas. Tas pats vyko ir JAV, kur SSRS mėgino kurpti šmeižto bylas ir persekioti išėjusius lietuvius. Atgavus nepriklausomybę tai trumpam pasikeitė, bet išmirus įvykių dalyviams ir amžininkams, apie 2010 metus vėl prasidėjo sovietinio tipo šmeižto banga. Kaip ne kartą įvardyta istorikų ir kariškių, juodinti Sukilimą yra tiesioginis Kremliaus interesas, nes pasmerkus jį būtų pasmerkta pati lietuvių laisvės kova, Lietuvos išsivadavimas ir paruoštos sąlygos pateisinti naujai okupacijai.

Nacionalinis susivienijimas: atminimo lenta Kaziui Škirpai bus atstatyta! Renkamos lėšos naujai atminimo lentai pagaminti.

Aukos siųsti į jaunimo sambūrio „Pro Patria“ sąskaitą nr. LT 43 7044 0600 0798 5334. Aukos paskirtis – parama K. Škirpos lentos atstatymui

Politinis kryžiažodis

- Sporto šventė kas 4 metus
- „Suvalgo“ žmonių pinigus
- LRT – Lietuvos radijas ir ...
- Valstybės turimos lėšos
- Draudimas laisvai kalbėti
- Didžiausias žemynas
- Birželio sukilimo organizatorius
- Benkuskas - „Meras be ...“
- Svarbi pramonės šaka
- Holokausto kaltininkai

Verta skaityti!

Kazys Škirpa. Sukilimas.
Vilnius: Žara, 2020.

Pilypas Žukauskas-Narutis. Tautos sukilimas.
Vilnius: Valstybingumo studijų centras, 2021.

Birželis kvietė į kovą.
Sudarė Vidmantas Valiušaitis. 2 tomai.
Vilnius: Žara, 2021–2022.

Apie mus rašo ir remia

WWW.POZICIJA.ORG
Laisvo žodžio ir minties erdvė

WWW.TIOSOS.LT
Susigrąžinkime valstybę!

WWW.PROPATRIA.LT
Lietuvos valstybę kuria tauta

NEPRIKLAUSOMYBĖS SAŠIUVINIAI
Istorijos ir kultūros žurnalas

Nacionalinis susivienijimas dalyvaus Seimo rinkimuose 2024 m. spalio 13 d. Esame pasiryžę tęsti kovą už lietuviškos Lietuvos išsaugojimą! Dėkojame palaikantiems, suprantantiems ir balsuojantiems už Nacionalinį susivienijimą.

Norintiems laikraštį įsigyti ar prisidėti prie platinimo kreiptis: ns.erikas@gmail.com, + 370 680 70296 (Erikas Černauskas) Perskaitęs duok kitam!

Leidinį rengė: Algimantas Jankauskas, Artūras Judžentis, Audrius Makauskas, Vytautas Sinica.

Politinė reklama apmokėta iš Nacionalinio susivienijimo politinės kampanijos sąskaitos, Užsakymo Nr. SM-0000054511, spausdinta UAB „Lietuvos ryto“ spaustuveje, tiražas 30 000 vnt.